

hold hyppigt maa give Anledning til Misnøie; og jeg tør virkelig sige til begrundet Misnøie; thi naar To, der boer i forskellige Amt, ansøge om Bevilling, kan den, der boer i det ene Amt, faae Bevilling, fordi Amtmanden for dette Amt ikke tager det saa nøie med at anbefale en saadan Ansøgning til Bevilling, hvormod det i det andet Amt kan blive nægtet. Sa, det er endog blevet mig fortalt, at der er Amt, hvori Amtmanden og Amtsraadsmedlemmerne ere blevne enige om at afvise enhver saadan Ansøgning, for ikke at faae for mange paa Dørene; men de ærede Medlemmer ville indrømme, at saafremt Saadant finder Sted, er det i Virkeligheden en begrundet Misnøie, som fremkaldes. — Jeg udtalte, at den væsentligste af de Grunde, som have bevæget os til at fremkomme med Lovudkastet, var hentet fra et moralsk Standpunkt, og jeg skal derfor, forinden jeg slutter, fremhæve, at den Splid og Tvebragt, som netop denne Sag har fremkaldt i mange Communer, ikke har været udenfor vor Betragtning. Naar nemlig f. Ex. en Kromand har angivet en Høker eller en Anden, som drev ulovlig Brændeviinshandel, have nogle af Beboerne staaet sig paa Høkerens, andre paa Kromandens Side, og saaledes har denne Sag virkelig fremkaldt Splid og Tvebragt i flere Communer. Navnlig kan jeg tale derom af egen Erfaring for den Communes Vedkommende, hvori jeg boer, hvilket jeg ogsaa tillod mig at anføre, da jeg i afvigte Aar tillod mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Minister i denne Anledning. — Det er de Grunde, som jeg nu her har fremhævet, der væsentligt have foranlediget, at vi have tilladt os at indbringe dette Lovforslag i nærværende Samling. Jeg skilber imidlertid endnu at udtale, at Lovforslaget ikke vilde være fremkommet, dersom Lovten om Politiets Ordning paa Landet og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn ikke var bleven tagen tilbage her i Thinget; thi den høitærede Indenrigsminister, der afvigte Aar isvrigt udtalte sig velvilligt i Anledning af den Forespørgsel, jeg dengang havde den Ære at stille til ham desangaaende, erklærede da, at han frygtede for, at Frigivelsen af Brændeviinshandel paa Landet vilde føre ulovlig

Brændeviinsubstærkning med sig, samt at Politiet, som det nu er ordnet paa Landet, var for svagt til at have tilbørlig Indseende i den Retning, og derfor turde han ikke love at tage sig videre af denne Sag, for Politivæsenet paa Landet var blevet omordnet. Det glædede mig derfor at see et Lovforslag i den Retning blive fremlagt af et æret Medlem her i Salen (H. Hage); men da han fandt sig besvøjet til at tage det tilbage, meente vi dog, at Sagen var saa vigtig, at den ikke taalte nogen Opsættelse. Jeg kan paa egne Vegne sige, at jeg hører til de rolige Medlemmer her i Forsamlingen, men det skalde inderlig glæde mig, om dette lille Forsøg maatte blive kronet med Held og vinde velvillig Modtagelse haade hos den høitærede Indenrigsminister og hos det ærede Thing.

R. Wedersen: Jeg maa tilstaae, at jeg, da jeg saae dette Lovforslag blive forelagt, troede, det stete af den Grund, at der paa Landet virkelig var Trang til en Udvidelse af Brændeviinshandlen dervæds; men efter den Motivering, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nu har givet, ser man, at det er af den modsatte Grund. Han skilbrev, efter min Mening, Forholdene paa Landet noget vel mørkt; i alt Fald kjender jeg dem ikke saa mørke, som han skilbrede dem, men jeg fik den Opfattelse, at dette Lovforslag er fremkommet som en Modgift imod en Gift, der allerede eksisterer. Hvorvidt dette nu er en helbig Veie at gaee, skal jeg lade staae hen, men hvis Tilstanden — hvad jeg ikke troer — er saa mørk, som han skilbrede den, troer jeg ikke, det er en helbig Veie, de ærede Forslagsstillere have valgt. Det maa vel indrømmes, at der drives Brændeviinshandel i Smug, men jeg troer ikke, det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at det meste Brændeviin, der bliver kjøbt paa Landet, gaaer gjennem Smughandel, idetmindste er det ikke Tilfældet, saavidt jeg kjender Forholdene paa Landet. At der drives Smughandel, er konstateret ved de Bøder, der ikke sjældent blive idømte derfor, og naar det ikke er lykkes fuldstændigt at haandhæve Lovens Bestemmelser i den Henseende, ligger Aarsagen dertil væsentlig i det mindre gode Politie, vi have